НАШ ПОСТУП

Українська півмісячник — NASH POSTUP---OUR PROGRESS — Ukrainian semi-monthly

РІК І. ЧИСЛО 1 — ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА, 6-го ЛИСТОПАДА, 1922. — VOL. I. No. 1.

Вступне Слово.

Приступаючи до видавання часопису "Наш Поступ", ми не ставимо, на цім місци, мучити наших майбутних читачів довшими [illegible], пощо, для кого і для чого виходить часопис.

Хто з свідоміших членів [illegible] українського громадянства, тут, в Альберті, інтересуєся [illegible] [illegible] народа, хто [illegible] інтересуєся не духовим житєм, житєм просвітно-культурним, той [illegible] [illegible] [illegible] „Наш Поступ". [illegible] [illegible] [illegible] в Альберті — брак краєвої газети.

[illegible]

[illegible] „Наш Поступ" [illegible]

[illegible]

Радакція.

Галичина в огни Революції.

Польща дальше обдурює сьвіт

Чим більше зближаєся день польських [illegible] у Східній Галичині, тим більше [illegible] сти про бунт українського народу проти [illegible] політики Польщі, якою вона хоче забрати [illegible] її досі міжнародним правом [illegible] Галичину.

Що саме досі [illegible] дня, [illegible] там відбуваються вибори, про це ми не будемо знати аж за кілька днів, одначе до послідних кілька днів, вісти які передирають-ся з того нещасного краю, хоч і [illegible], то відкривають нам великі події, події революційні.

[illegible]

Провінціональна Вистава [illegible] Птацтва відбудеся в Січни.

Чергова Провінціональна Виставка Птаців, відбудеся в Едмонтоні, в днях 15 до 19 Січня 1923 від управою В. Дж. Старка, управителя [illegible] Вистави.

Добре було би, щоби і наші люди, які займаються хованням дробу (кажемо на думці добрих расових курий), [illegible] [illegible], що до [illegible] [illegible] добра раси курий, [illegible] [illegible] дуже много.

ДО ЧЛЕНІВ ІНСТИТУТУ ІМ. М. ГРУШЕВСЬКОГО, в Едмонтоні.

Отсим повідомляєся, що Річні Збори членів Інституту ім. М. Грушевського в Едмонтоні, відбудуться в днях 2 і 3 Грудня 1922р. і в Едмонтоні, в салі Інституту під ч. 10580 98 Стр.

Початок в Суботу о год. 8. вечером, з дневним порядком після 30 точки Статута.

Кождий член обовязково повинен явитися.

ДИРЕКЦІЯ.

Едмонтонські Українці На Поміч Рідному Краєви Зложили $1333 в Одній Дни

Що в едмонтонських Українців не згасла любов до Рідного Краю, те що Едмонтонці все щиро відносились до народних справ, ей доказує найкраще послідний факт, що хоч на часи такі, то едмонтонські Українці, підчас вибору тут Д-ра Назарука, зложили на Національну Позичку Галицької Республики, готівкою, суму $1333.00.

Та хоч ця сума виглядає досить [illegible] зі згляду на те, що зложено її протягом одного вечера, то з огляду на те, що ту суму зложило кільканадцять осіб [illegible] більше було, то все ж таки ще її [illegible] достаточною, коли взяти на увагу, що в Едмонтоні начисляють около 4—5 тисяч Українців, і коли б з них кожний дав лише від одного доляра до пять, то сума на таку важну справу, як освободження Рідного Краю, мусіла би перевисшити 5 тисяч долярів!

Вірною одно, що Едмонтонці поробили все що буде в їхніх силах, аби зібрати готівкою не менше, а могутньо пять тисяч долярів на поміч Рідному Краєви, бо саме тепер там тієї помочи найконечніше потрібно—тепер, коли там народ напружує всі свої сили щоби висвободитися з під пазурів польського орла. Тепер, коли там наші брати, не тільки майно а й життя своє жертвують за свободу, ми не повинні відтягатися від подання їм помочи хоч би в найменшій сумі, на яку кого стати. Не забуваймо на те, що кождим центом зложеним на освободження Рідного Краю, ми не тільки даємо матеріяльну поміч, а й підержимо наших Братів на дусі в борбі до побідного кінця.

Повисше подаємо спис тих осіб, з Едмонтону, що вже досі закупили бонди Національної Позички, а коли там ще нема вашого імя, так спитайте самі себе чому—?

Листа членів Інст. Грушевського і Тов. І. Франка, які зложили готівкою наперед подану суму ще перед Вічем Д-ра Назарука, щоби тим способом улекшити збірку на Вічу, що гаяло богато часу. (Збіркою занялися гр. І. Паснак, голова Інституту і Т. Томашевський, голова Тов. Франка).

Лазарук Марія і Юрій	$200.00
Процюк Емілія і Дмитро	100.00
Мельник Пелагія і Павло	50.00
Стечишин Т.	50.00
Данилович Д.	30.00
Сиротюк Ан. і Ю.	30.00
Томашевський Т.	25.00
Бетюк А.	25.00
Інст. Грушевського	25.00
Товариство І. Франка	25.00
Романюк Анна і Стефан	25.00
Чоладин Анна і Василь	25.00
Паснак Марія і Іван	25.00
Шевченко Анна і Гр.	25.00
Семенюк Марія і Іван	25.00
Калуцький В.	25.00
Никифорук І.	25.00
Кирияк І.	20.00
Кузик Ю.	10.00
Фербей Д.	10.00
Паснак В.	10.00
Прийма Марія і Іван	10.00
Боднарук Ілія	5.00
Яхимецький М.	5.00
Соломко А.	5.00
Деделюк Марія	5.00
Семенюківна Наталія	5.00
Шпурко Дмитро	5.00

Члени Укр. Студентського Кружка зложили:—

Гринчишин Іван	5.00
Юрчак Ст.	5.00
Свистун Т.	5.00
Сворб В.	5.00
Бабюк А.	5.00
Пухлий Н.	2.00
Дрогомирецький П.	2.00
Драган Ю.	2.00
Лучкович М.	1.00
Гунулак П.	1.00
Сиротюк Мих.	1.00
Гнатишин А.	1.00
Гонда Емілія	5.00
Никифорук І.	1.00
Василишин І.	1.00
Ващук П.	1.00
Павлюк І.	1.00
Бойкович М.	1.00
Верхомин І.	2.00
Місько П. С.	1.00
Міськів Михайлина	1.00
Лукащук Гр.	1.00
Шевчук [illegible]	1.00
Генко Анна	1.00
Порайко В.	1.00
Лазарук Розалія	1.00
Костащук Іван	0.75
Костащук Вас.	0.50
Вининчук Марія	0.50
Мельник Анна	0.50
Костащук Гр.	2.00
Крайківська А.	0.50
Возніцкіна А.	0.50
Сиротюк Павлин	0.50
Трефан Вас.	0.50
Ренчак Ол.	0.50
Гонин Вас.	0.50
Мельничук Мих.	0.50

На Вічу в Народнім Домі зложили:

Михайлишин Гр.	$10.00
Кокура Гнат	25.00
Шкарупа Ю.	5.00
Ласківський Ст.	5.00
Одинський Олекса	10.00
Оробко Др. Ів.	50.00
Страйчук Ів.	10.00
Савула Ст.	5.00
Басараб І.	5.00
Чорн. Кисорник	1.00
Горгут Ст.	1.00
Мудрак Марія	2.00
Никифорук Ілія	2.00
Павлів Ст.	10.00
Данилович Ів.	1.00
Захарчук Марія	10.00
Олексюк Іван	50.00
Святельчук С.	2.00
Юркій Ф.	2.00
Михайлишин П.	5.00
Морозовський Ів.	1.00
Фербей Василь	1.00
Черняк Гр.	1.00
Матвійчук А.	1.00
Матейчук Т.	5.00
Кобів Гр.	1.00
Процайло Гр.	5.00
Цитульський Ів.	1.00
Літвицький П. і М.	15.00
Кінчук Ф.	5.00
Укр. Гр. Кат. Тов.	50.00
Гулейчук Дмитро	1.00
Гулейчук Ів.	1.00
Солар Гр.	5.00
Деміїв Гр.	5.00
Вільчасько Мих.	5.00
Ковак Дм.	2.00
Сарчечук Дм.	2.00
Фарина Г.	10.00
Цимбалюк М.	1.00
Куряда Шліа	2.00
Гулейчук П.	5.00
Гулейчуківна В.	1.00
Кошура Вас.	5.00
Дутчак Пилип	5.00

З'організовано Провінціональний Комітет Помочи Рідному Краєви який має занятися устроєнням Мітінгів в цілій Провінції

Щоби перевести Позичку Національної Оборони З.У.Н.Р. (Галицької), як найуспішнійше, та щоби альбертійські Українці по цілій провінції взяли як численнійшу участь в несенню помочи Рідному Краєви за освободження з під польського ярма, в тій ціли українські організації в Едмонтоні оснували Провінціональний Комітет Альберти для Помочи Рідному Краєви, який за порозумінням з українськими товариствами і поодинокими особами по цілій провінції, займеся устроєнням мітінгів для Д-ра Назарука, в поєдиних місцевостях Альберти.

Комітет вибрано з відпоручників Народного Дому і Тов. Франка, до якого входять: Т. Томашевський, голова; Ю. Лазарук, [illegible]; Гр. Михайлишин, секретар і скарбник ради: Гр. Демків; Ст. Савула; Гр. Шевченко; М. Білявський; Д. Процюк; Корецька; Д. С. Фербей і М. Цимбалюк.

Комітет цей на найближчім засіданню уложить розклад мітінгів для Д-ра Назарука і повідомить про те Товариства, чи поодинокі особи, та розішле всі [illegible] потрібні інформації.

Добре було би, щоби у кождій місцевости в Альберті, уже від тепер організувалися Місцеві Комітети, а ці комітети переписалися з Провінціональним Комітетом в Едмонтоні, чим улекшуть Пр. Ком. порядкувати мітінги як найкориснійше.

По всякі близші інформації зверніть на адресу секретаря:

Гр. Михайлишин
10067 97 Стр. Едмонтон, Альта.

Відозва Інституту ім. М. Грушевського

Український Народе!

За місяць, бо на 3-го грудня о 8-ій годині вечером, відбудуться Річні Збори Інст. ім. М. Грушевського в салі Інституту в Едмонтоні, на котрі проситься всіх членів Інституту конечно прибути, бо важних справ в Інституті до полагодження є богато.

Інститут ім. М. Грушевського, що рік здобуває собі щораз більше признання і симпатії серед українського загалу не лише в Альберті, але і в цілій Канаді, явним є доказом що є члени в Інституті з Саскачевану і Манітоби.

Інститут є народньою інституцією і належить виключно до тих, що причинилися хотьби й найменьшою жертвою на ріст Інституту, а таких жертводавців має Інститут більше трех сотен. Та це число рішуче замале хочби й на саму Альберту, тому то бажанням Інституту є, щоби кожний український загал [illegible] справою Інституту і [illegible] його в матеріяльно [illegible].

За час свого істнування, Інститут старався зробити все, що було серед таких бурливих обставин можливим, а коли в дечім не допустив, то в тім вина тих, що не прийшли йому з порадою і помічю.

Коли Ти, Український Народе, хочеш стати нарівні з другими народами твоєї країни, то Твоїм обовязком є постаратися о то, щоби одна-однісінька Українська Просвіт-

на Виховавча Інституція в Альберті опинилась в Твоїх руках, бо лише тоді відкриємо тобі правильний розвій з раменем, коли покажемо ділами, що ми уміємо не лише начинати будувати свої інституції, але й уміємо їх удержати.

На меті Інститута є много добрих намірів до виконання, але бо-що-що змушений ограничуватися на тім, що серед теперішних обставин можна робити і вірить, що досі, що зробив, виявляться [illegible]. А коли дехто думає, що Інститут не зробив того що повинен був, то обовязком таких людий є —вступати Інститутови і помогти йому не лише матеріяльно але і морально! Щоби Інститут міг зробити, що є в його цілях, то мусить в першій мірі мати сам силу, а сила Інституту спочиває в його народі, тому то Інститут повинен мати не три сотки членів, а три сотки десятків!

Українські Батьки і Матери! Чи і як часто застановлялися Ви, над своїми діточками і чи не бажаєте Ви їм добра? А коли бажаєте їм добра, то що зробили Ви в тім напрямі? А чи взагалі не бажаєте Ви добра всьому українському народови, не лише в цій новій Країні, а навіть в Старім Краю? Коли и так, то як думаєте Ви, помогти своєму поневоленому народови?

Чи застановлялисьмося коли над тим, чому то нашим братам в Старому Краю, так тяжко дістати ту свободу, яку кождий народ дістав четире роки тому? Тому, що наш народ в Старому Краю, не дбав про школу і просвіту, бо „професор ані піп з него не буде", тоді коли інші сусіди, інакші народи, здобували собі науку і тим випередили нас.

А чи не застановляєтеся Ви, над тим, чи не станеся так само з нами і тут, в Канаді?

Коли Ти, Український Народе, будеш дальше байдужно відноситися до просвіти й до просвітних інституцій, то певно що до того прийде і ми будемо в цім новім краю наймитами для других, які будуть тісати свої городи і цвіти збирати для своєї користи.

Тому взиваємо до українського народа в провінції Альберти, застановитись і подумати над своєю будучністю, над своїми дітьми, а побачите той свій великий гріх байдужности.

Та чи віримо, що всі Ви, Батьки і Матери, бажаєте добра своїм дітям, свому народови! Прийдете, щоби їм добре поводилося і мали повагу і пошану серед наших сусідів, ми здобудемо лише одиноко [illegible] просвітою.

Нехай же ж залунає клич серед нашого народа, „В Школі Наша Будучність", та що лише одна просвіта видвигне нас з темряви і здобуде нам повагу і пошану.

Щоби це все здобути, мусимо забезпечити Інститут ім. М. Грушевського в Едмонтоні, бо він, тепер є одиноким в провінції Альберти, що дасть нам змогу добитися до цеї, так високої ціли. Інститут цей, буде нашою гордістю і пошаною. Він поможе нам виховати своїх власних провідників-учителів, священиків, лікарів, взагалі нам інтелігенцію, що вилониться посеред народа, яка нас репрезентувати буде перед нашими сусідами, яка покаже, що і ми, можемо бути рівні з рівними, не лише при важких роботах, але й на важних становищах. Але щоби того всего осягнути, щоби наша молодіж здобула науку, треба щоби український загал, не лише з Альберти, а й з цілої Канади ставав в ряди членів, помагав так важному Інститутови, а тим самим й керуванні веслом Великого Народнього Човна до призначеної ціли - до кращої будучности.

Нехай же протягом цього місяця перед Зборами, кожний Українець і Українка, що розуміють вагу такої інституції якою є Інститут ім. М. Грушевського в Едмонтоні, що бажають свому народови добра і почувають себе дітьми одного народу, станьте в ряди членів Інституту.

Ми знаємо, що часи тяжкі, однак щоби стати членом Інституту, на це не потрібно тисяч. Кождий Українець може стати членом не нарушуючи свої кишені. Щоби бути повним членом Інституту, треба дати менше $25, однак членом є і той, хто дасть 5 дол., а на це кождий [illegible] стати.

В першій мірі, ми відкликуємося до всіх прихильників і симпатиків Інституту, котрі дотепер ще не стали в ряди з нами, щоби стали членами ще до Річних Зборів.

Всякі датки просимо слати на поданну адресу:

M. H. UKRAINIAN INSTITUTE
10064 98 STREET
EDMONTON, ALTA.

За Інститут ім. М. Грушевського
Іван Паснак, голова; Д. Процюк, секр. фінансовий; Гр. Шевченко, секр. рекордовий; Ю. Лазарук, касієр; Ю. Сиротюк, П. Мельник, Ст. Навчко, Д. С. Фербей і [illegible] Вининчук, директори.

ДОВКОЛА ВИБОРІВ У СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ

(За Українським Прапором).

Передвиборчі прелюдії. Пишуть нам із краю: Від 6 тижнів йде у нас зливний дощ. [illegible], гречка, ячмінь, фасоля й сіно гниють на полі. По селах розквартирована польська кавалерія—самі Мазури. Арешти на порядку днів. Це передвиборча прелюдія. Та ми за чотири роки привикли вже до всього й не дамо себе стерроризувати. Дотепер ні одна група не відважилася явно поставити своєї кандидатури до польського сойму. Появилися, що правда, відозви якогось анонімного „селянсько-радикального комітету" у Львові, Коломиї, в Золочівщині й Бережанщині, але ніхто не знає, хто їх писав і хто видав. Навіть [illegible] Лаврук, хоч як свербіло його бути польським послом, не знає тепер, якої співати. А Шевчук-Домніцій, що пхався в кандидати, мусів оголосити прилюдно, що не кандидує. Що більше—навіть Яцків з „Рідного Краю" заявляє, що не кандидує.. Побачимо, яку штуку втне Польща в дні 5 листопада.

Карають і бють! Наставленьові секретами виборчі комісарі української народности масово [illegible] частини. За те карають їх лицарі старости великими грошевими карами (до 300.000 м.п.) й арештами. В Стрию арештували [illegible] богато українських інтелігентів, між иншими адвоката д-ра Калитовського і студ. [illegible], сина бл. п. о. [illegible], [illegible] видання у Відні відділом Української Національної Ради проти безпорядків польських виборів у Східній Галичині. Ще страшніших безправств допускаються Ляхи на Покуттю. Тут узброєні відділи польського війська ведуть просто облаву на людей, грабують, бють, а навіть стріляють, як от в селі Вербіж Вижній. Воєнно [illegible] громадки в різних сторонах [illegible] дістало листи з погрозами від польських „боєвок". Словом—Галичина перемінилася в цім передвиборчім часі у справдішнє пекло.

Чи ово це можливе? З краю прийшла прямо неймовірна вістка, що польський уряд, [illegible] одного українського кандидата до сойму, придумав такий [illegible] план: заявив собі [illegible] кількадесятьох Придніпрянців як українських кандидатів Східної Галичини. Ці люди мають сидіти спокійно у Варшаві й не показуватися до Східної Галичини. Аж в день виборів польські комісарі мають оголосити імена тих [illegible] і [illegible] силою прискакуватого [illegible] людей голосувати на таких „кандидатів". В тім дусі мав уже одержати інструкції рогатинський староста. Очевидно, ці „галицькі" посли мали би зложити заразом на першім засіданню новоизбраного польського сойму заяву, що Українці Східної Галичини бажають належати до Польщі. Хто ці Придніпрянці, покищо не відомо. Чи не [illegible]-Сагайдачний, Греків і компанія? Бо просто не хочеться вірити, щоб й як на таку подлу роботу віднайшлися хтонебудь із Придніпрянців з петлюрівського табору. Та придніпрянські „Галичане" можуть бути певні, що й у Варшаві досягне їх гнів і месть українського народу!

ЗИМОВИМ НОЧАМ

Минуло літонько золоте—
Білий сніжок наперхав,
Уже блищуть морозні вали,
Люта зима наступає..

Минуло літонько золоте
Хто що придбав, лиш те й має.
Довговічна зима заглядає в очі,
Але й вона нам щастя спряне:

Зимові дні, зимові ночі
Кличуть нас до науки—до школи.
Там учіться люди, учіться усі,
А [illegible]

Іди брате, до сусіди
Йди на посиділку
Говори з ним, як би лучше
Вести нам, газдівку.

Іди брате, в товариство,
А там, не спорися,
Слухай брата, доброї ради
Із книжки учися.

Як ти, брате любий, темний,
Що ж ти, варт на світі?
З тебе, брате,—нема втіхи
Ні з [illegible], ні [illegible]!..

Ю.С.

Він не дурний..

А.—Куме, а Ви дали доляра на бурсу Грушевського в Едмонтоні?

В.—Або я дурний, давати на якусь бурсу! Я ледви стягнувся, що заплатив 850 долярів за [illegible].

Факт.

Знаю 200 фармерів є членами Інституту Грушевського, але як почувають, що ані один з них не платить [illegible] за [illegible]. Виходить з того, що їх [illegible] інтересує просвіта, не інтересує [illegible], а кому у голові [illegible], тому просвіта байдуже.

Ширіть Наш Поступ

Наш Поступ

Український Дво-тижневик, присвячений просвітно-культурним справам українського народа в Альберті.

Виходить що другого понеділка в місяци.

Видає: Канадійсько - Українська Друкарська Спілка 10336 96 ул. в Едмонтоні.

Передплата виносить $1.00 річно.

Our Progress

Ukrainian Semi-monthly
Published every second Monday of the Month.
By The Canadian-Ukrainian Printing Co.
10336 96th St. Edmonton, Alta.

ADVERTISING RATES WILL BE FURNISHED ON APPLICATION

ADDRESS:
OUR PROGRESS
10336 96 STREET
EDMONTON, ALBERTA.

TELEPHONE 1634

Караннем, чи Наукою?

Що пиття самогонки є спідлюванням для здоровля тих, що її пють, а що гірше відбиває шкідливо на теперішній молодіжи а навіть на новій генерації, яка має з утроби матерній буде затроєна самогонкою, про це тепер знають навіть поліцийні найгорливіші прихильники проґібіції, знають і правительственні чинники.

Широко розвинений „промисл" виробництва самогонки, в більшости поміж нашими людьми, став немов якою проблемою для правительства і оно хопилося найпростійшого способу - побільшило армію детективів, які вештаються по фармах як пасічні комарі, винюхують хто робить горівку а кого такого самогонника віддадуть перед суд, тоді йому випрічиться кару на відстані прогібіційного закона. А за переступлення закона карають переступників все і всюди. На те закон є законом і його бо ніхто сміє переступати не може так довго, як довго він є законом.

Кожна держава має закони; від них залежить порядок. Законів в кождій державі є стілько, що пересічний чоловік не годен їх всіх знати хочби жив й двох довше. Але є закони дуже „популярні" такі, що про них вже й малі діти знають, прим.: кождий знає, що не можна красти, не можна вбивати, не можна оскубувати і т.п., все дуже, бо про них найбільше знають люди їх найбільше переступають, хоч знають, що будуть карані. Кождий злочинець це перед виконанням злочину знає, що його жде кара й тому кождій не хоче в білий день а в ночи, аби його ніхто не видів і не віддав перед суд справедливости. Убийник, коли когось замордує, так зараз старається собі затерти всякі сліди, щоби його не викрили, бо знає, що буде суворо покараний. Так само знають всі фабриканти самогонки, що горівки не можна робити і тому кожний самогонник має тайні криївки де виробляє горівку, бо знає, що свідомо переступає закон. Знає, й знає, що як його буде приловлено то буде покараний, але помимо того робить дальше те, що противиться законови.

Щож в тім всім криється? чи не подібні тут старі люди до тих малих дітей, яких чим батько більше карає за непослух і збиточність, то тим більше вони стають неслуханими і збиточними? Дорослі люди, але не свідомі, дуже подібні до малих дітей і ріжняться хиба тим, що мають вуса, рахуються газдами і т.д., але їх розум дуже мало постарівся; вони хоч і бояться закона як дитина прута, то тим чим більше їх карається, тим вони стараються його дальше переступати в надії, що їх не приловлять на горячім учинку.

Та й старенними людьми, як із малими дітьми—треба їх уміти використати на добрих і свідомих горожан, які би розуміли що добре а що шкідливе як для них самих так і цілої суспільности — наукою. Добрі родичі, що уміють виховувати дітей, краще виховують їх добрим навчанням, як ті родичі, що лише уміють бити буком.

Коли правительство Альберти хоче щиро подбати о те, щоби знищити „продукцію" самогонки, то повинно ужити трохи иньших средств як самим насиланням череди детективів, які зараз бушують по хатах тих людей, що в місцях не займаються горівчаною продукцією. Можно урядити кілька виїздних людьми ряд лекцій, на яких би відповідні люди могли виказувати як шкідливим є пиття трійливої самогонки, можна зібрати і видати відповідну до того літературу і роскинути поміж нашим народом, а за бес сумніву, можна би більше зробити добра як насиланням детективів. Бо що з того, що детективи будуть вишукувати самогонників, а суд буде карати? Суд покарає, а чоловік відбуває кару, береться знов до своєї „продукції" в надії, що він „вже тепер мудріший і його не так вже легко зловлять."

Будем все дотепер присвячувати до сліду своє життя, щоби все на той був над собою бачить, а дорогу людину народ, так довго, як довго вона ту кару відбуває, все наукою — нашим богатим але напрямом. Це, не уважав людина сумлінно.

Ніхкі бесіди в парламенті про те, що продукція самогонки простягає і наведення таких фондів, що діти по школах „пють горівку" не наслідують тому людям, коли до цьої справи не поставлено з наукового боку! Батьки будуть дальше горівку робити, діти будуть її пити, число детективів буде зростати, а тим самим й означення їх збільшувати провінціональні розходи, в результат буде одинаковий.

Так розуміють і тама опінія в більшости тих одиниць, які здають собі справу з того, до чого дійде наш нарід, яка виросте нова генерація, коли цьому не потрафиться заподіяти запобігу. Та і саме державним на цю справу як найбільше бежуть відношення до нашої нації, все що вплинуло нас від відповідальности, дня сьогодні на нас, коли на це все будемо безчинно байдужі. Треба, щоби свідомі одиниці порозумілися та виробили якийсь план, як тому лихові запобігти. Не віримо, що може у нас до цього був би який чоловік, чи якась організація, що предложила би правительству добрі супроті, то вона не відмовило би своєї ко-операції, як також всі українці люди мабуть би в тім напрямі дуже богато помогти і на найближчій сесії предложити даді надію перед собою.

„Наш Поступ" радо відступить місце на своїх сторінках для обговорення першого цеї справи в надії що в слідуючих числах появиться ширша дискусія над цею темою.

Розплата з Юдами

Що українське населення в Галичині твердо стоїть на ґрунті української державности і не дасть себе збаламутити польською „автономією", можна найліпше на те виказати борбою проти виборів до польського сойму, в яких українській нарід, як масі, не тільки що не брав жадної участи але навіть й завзято розплачується зі зрадниками національної справи,—тими „укрaїнцями", які хотіли би бути послами до такого сойму.

Найновіші донесення з Берліна з 22 жовтня доносять, що одного з таких народних зрадників, Сидора Твердохліба, редактора польської газети в українській мові—убили селяни за те, що він мав кандидувати на посла при надходячих виборах у Східній Галичині.

Кажуть, Юди, за зраду сам повісився, але тепер як би українській нарід чекав аби вони самі повішалися, то від них світ стогнів би.

Що Кажуть про Канадійський Збір

Деякі статистики зрахували, що аби перевести цьогорічне канадійське збіжжя, потрібно 257,350 тягарових вагонів, 7,350 локомотивів. Коли б всі ті вагони і локомотиви поставити в один ряд, то вони би собою заняли 2060 миль, або простір так довгий як з Монтреалю до Медисин Гет. Збір канадійської пшениці цього року є такий, що з нього можна доставити 35 мільйонам осіб по тонковому хлібу кождого дня через цілий рік.

Альберта буде мати 6 більше послів в Федеральнім Парламенті.

Після нового редистрибуційного проєкту, Альберта, яка досі вибирала лише 10 послів до домініяльного парламенту в Отаві, при слідуючих виборах буде вибирати вже 16 послів.

Поліпшення в Мостозамісті!

Потрапила до повторнивого Акту, яку ухвалило альбертійське правительство на минулій сесії, знов то поправило устрій так зв. "Контри Кріп Стейшинс" а на їх місце запроваджено систему стерилізованих інсекцій, поміщуючи стерилізування, бо як законом провінціональний контрольор назначуватимуть в своїм спрямованню до Міністерства Рільництва, якого власне випродуконного и. р. є залежним від полученя рапорту.

Поправка до Допоміжного Акту.

Др. Гоалей, міністер рільництва в провінціональнім кабінеті Альберти, заявив, що на слідуючій сесії альбертійської Леґіслатури внесе поправку до допоміжного акту після якої міністер мав би право видавати фармерам, які повинні впасти в обійму стрічення дикими курми, дозволи на стрілянне курей довше, чим через сезон стрілянне, коли на це заходить потреба. Поправка ця, однак не буде загалом для права на розширення сезону для мисливців „спортсменів".

Др. ІВАН ОРОБКО
Лікар, Хірург-Оператор
Специяліст від нервових слабостий
[illegible] Bldg.
EDMONTON ALTA

Чому Пшеничний Виділ Упав?

Один фармер в Альберті, після висилки №1 нортерн пшениці до одного мельника в Англії з проханням, аби він відписав, що про ту пшеницю думає. Мельник відповів: "Це є найлучша пшениця, яку я в житті бачив. Я не знав, що в Канаді є така пшениця, хоч я купую на лівери[illegible] роки канадійську пшеницю від років, однак я ніколи не міг дістати щось подібного як цей окас."

Цим справою заінтересувались також деякі люди з фармерських організацій і по якій вийшли до клубок? І так довідуємось деяких цікавих для нас, фармерів річей: Послухайте лише.

Чи знаєте ви, що таке статистика? Це є чисельний спис усього на світі: людей, майна, сировин, готових виробів, землі уроджаю, збіжа, яке збирається з цеї землі і т.д. Не тільки те, але статистика заносить в подробицях, скільки бушлів збіжа і якого ґрейду фармері продають що року. Це сухі числа тай числа —для звичайного фармера навіть не інтересні і йому обоятні. "Ех, каже, та що мені з того, скільки мільйонів бушлів №1 або 2 пшениці елеваторники купили, коли ціна така погана!" Тимчасом як би ти брате, знав, кільки ті сухі числа, та на око неінтересні і непривітні статистики, кільки вони говорять, яку велику тайну вони відкривають! Коби лише що-десятий фармер зрозумів тайну тих сухих чисел, то руку головою,—ціна по буде погана.

Ллойд Джорджі сказав: "Статистика, це є життя." Господарність всіх народів спирається на статистиці. Вся статистичних вказівок, теперішній світ, так як він тепер є построєний, мовив би в короткім часі. Та й тому статистикою інтересують ся всі, лише фармері ні. Але до річи:

Статистика показує, що до великих елеваторів у Форт Вілям і Порт Артур є дуже невелике кількість бушлів пшениці ч. 1 нортерн, як з них виходить. Цікава історія, ні? Фармері із трьох західних провінцій везуть до елеваторів пшеницю і продають після ґрейду і сказав, як 300 мільйонів бушлів в 1921р. продали 23 мільйони бушлів ч.1. Статистика показує дальше, що з Порт Артур і Форт Вілям вивезено до Европи, головно до Англії звиш 113 мільйонів бушлів пшениці ч.1. Звідки ж вони набрали тільки? Річ проста: вони мішають пшеницю і відтак зі всеї роблять ч. 1.

Вмішати ч.1, в часом 5 і 6, буде щось такого, як нам дають ч. 3, в мішанням ч. 2 і ч. 4 [illegible] так само щось подібного як ч. 3 в елеваторі, в те, що нам дають як ч. 3, замість ч. 1, то буде ч. 2 і це що нам тут уживають за ч. 2, не все є пшениця першої класи для народа в Европі.

Подумайте тепер, яке шахрайство і обман. Нам платять найменше за добру пшеницю хоч ч. 2, але головно як ч. 3, і що пшеницю переміняють тай продають як ч. 1. Це є 8 центів ріжниці після ціни у місцевих елеваторах, але як ціна є звичайно від 6 до 10 центів низшою від ціни на біржі обмінній у Вінипегу. Дальше, до Европи продають лиш тоді, як Европи конче потребує і тоді звичайно рахують більше ніж біржова вінніпегська ціна.

Однак то все, не байка. Трагедія обману дотерва наступає опісля. Ось вона:

Довідавшись, що всіх 6 ґрейдів нашої пшениці мішаються, пробліцюстрашна дісталось з Отави, від правительственного експерта, "(який займаєсь досліджом пшениці і муки з неї) статистичний вказ аналіза муки при печенню з неї хліба, як також поробленно старанни у самих мельників дістати нашої муки з кождого ґрейду. Ну от і ті статистичні виказки:

Виказ дослідів мелення

Збіжже ч. (Grade)	Вага на бушель	% муки	% відпадків	Проц-т втрати у млині
Ч.1 нортерн	61½ фунта	70.7	25.6	3.7
1.2 "	60 "	69.4	27.6	3.0
1.3 "		69.3	27.7	3.5
1.4 пшениця	55 "	66.5	31.8	2.1
1.5 "	54 "	64.3	32.2	3.5
1.6 "	51½ "	63.5	32.1	4.4

Виказ дослідів печення

	Вода вмісту	Рости	Печива бох.д.н.	Кольор	Якість	Вольюм. вохлая	По стандарто проценту бохану
Ч. 1	6.2%	340 пк. куб.	1435	100%	100%	100%	.58 сотних
Ч. 2	6.1%	340 пк. куб.	1450	98%	98%	101%	.57 "
Ч. 3	5.9%	345 пк. куб.	1545	101%	100%	102%	.57 "
Ч. 4	5.8%	325 пк. куб.	1515	91%	94%	101%	.57 "
Ч. 5	5.9%	325 пк. куб.	1515	89%	83%	100%	.60 "
Ч. 6	5.9%	320 пк. куб.	1520	89%	91½	100%	.603 "

Із позаснових виказів слідує, що з кождої із всіх 6 ґрейдів можна печи добрий хліб, який буде ріжнитися лише дуже, а дуже мало кольором і звичайним вигладом, однак, коли змішати всі ті ґрейди відповідно до муки, то донерва буде доскональний хліб.

В часі коли це писано, ч. 2, платиться 72цт. за бушель, ч. 1 75 цт., ч. 3 69цт., і т.д. Пересічна ціна всіх 6 ґрейдів виносить 63 цт. за бушель. Порахуймо тепер, що фармер дістає за пшеницю, а скільки мешканець міста платить за хліб. На підставі повисшого виказу, потрібно 148 фунтів пшениці (мішаної ч. всіх ґрейдів) аби дістати 96 фунтів патентованої муки, цебто муки ч.1. Дальше з тих 148 фунтів пшениці дістаємо 26 і пів фунта грису, 17 і пів фунта отрубів, 3½ муки ч. 2 і 3½ фунта муки ч. 3 та втрата при меленю.

Коли ми вже дістали рахунок, кільки треба пшениці аби отримати міпок муки ч. 1, та довідалися дальше, що з тих 148 фунтів дістаємо крім патентованої муки ще тільки то фунтів грису, отрубів і муки ч. 2 та 3, так звидаємо я від млинарів ціни за 98 ф. патентованої муки, за 98 ф. грису, за тілько ж отрубів і муки чч. 2 і 3 і ось їх відповідь з септембра ц.р.: Мука ч. 1—$4.00, мука ч. 2—$3.60, мука ч. 3—2.75, грис $1.20 за мішок, отруби $1.25. Після цих цін виходить, що наших 148 фунтів змел —

для фунтів	продано за
96ф. муки ч. 1	$4.00
2½ф. муки ч. 2	0.09
26½ф отрубів	0.33
17½ф грису	0.21
3½ф муки ч. 3 і відпадки	0.06

148 фунтів разом продано за $4.69 в млині, за тих 148 фунтів по теперішній пересічній ціні фармер дістає $1.52½. Отже ріжниця між фармером, а мельником є с $3.16½! Однак це донерва мука, мають по містах іще свої пекарні, хоч вони під иньшими іменем та неналежностом і ті пекарні вода замінюють муку на готовий хліб.

З 98 фунтів муки в 96 фунтів хліба по 10 центів один або в найдешевій разі, як хто бере велику скількість нараз 11 бохонців за доляра. До замішення 98 ф. муки треба за 20цт. дріжджів, отже за 80 бохонців хліба, по відтягненню дріжджів, пекарні побирають $9.40 значить, за 148 фунтів пшениці, за яку фармер дістав $1.52½ мельники-пекарі забирають за хліб $9.40, за грис отруби і т.н. 69 цт., або разом $10.09. Ріжниця отже між продуцентом а консументом є більш доларів і пятьдесять-шість і пів цента.

Знаючи тепер що ріжниця $8.56 і пів цента, нам легко уявити собі, яких заходів і способів тепер нам мельникам, аби вийти з під контролі Пшеничної Комісії муку. Було їм це не так то дуже тяжко, коли знаємо, що в уряді Мекензі-Кінга є міністрами люди, які є рівночасно президентами великих млинів. Значить, уряд ліберальний в Отаві ужив хитрости при ухвалі акту про "Гвіт Борд" (Пшеничний Виділ). "На-те вам фармері—сказав ми—гвіт борд, але такий, абисьте з нього користи не мали." Значить, кричать фармери, аби була стала ціна і пшеничний виділ [illegible] але до ціни на муку—пшеничному виділови зась! Впрочім, ніхто з фармерських послів про урядову контролю над мукою не споминав. І коли прийшло до того аби найти управителя до завідування Пшеничним Виділом, всі відмовились, бо сказали, що годі усталити слушну ціну на пшеницю, як не можна усталити ціни на муку. Коли б пр. Виділ усталив ціну за бушель 1. долар, мельники були би піднесли ціну за 98 фунтів муки з 4 на 5 долярів і робітництво по містах було би не вдоволене. Мусілоб статись і противно: щоб зденсредизувати Виділ пшеничний, мельники могли запровадити пшеницю зза границі і продавати муку по $1.50, отже і тоді за бушель доляра годі би дістати, бо хто дасть доляра за 60 фунтів збіжа, як 98 фунтів муки коштувало б лише півтора доляра?!

Отже мельники канадійські і ліберальний уряд в Отаві є причиною чому Виділ не істнує і чому нема сталої ціни на пшеницю.

Провінціональний уряд нічого не винен і те, що провінціональний уряд ухвалила, було лише додатковим законом до закону про Пшеничний Виділ.

Д. ПРИСТАШ.

Гомстеди коло Едмонтону

Видання недавно Департаменту Справ Внутрішніх мапа про вільні землі в Альберті, виказує, що поверх 50,000 четвертин секцій, або 8 мільйонів акрів землі вільної (гомстедів), є в едмонтонськім дістрікті, на північ, північний захід і на полудневий захід, які лежать від 50 до 100 миль від Едмонтону. Мапа ця, також показує мільйони акрів землі гомстедової в Піс Рівер і Гранд Прері дістріктах.

Вражіння П. Зварича з подорожи по Европі.

Нижше містимо лист п. Петра Зварича, з Вегревіль, Альберта, який від кількох місяців перебуває в Европі. Лист цей присланий до п. Андрія Зварича в Вегревіль, а що в нім п. П. Зварич описує свої вражіння з подорожи по Европі, які є інтересними для ширшого загалу, п. Андрій Зварич на просьбу редакції Нашого Поступу, згодився на напечатання листа в нашій газеті, за що редакція складає п. А. Зваричеви щиролюдну подяку.

Редакція Н.П.

Львів, дня 7-8 1923.

Дорогий Брате!

Нині маю досить часу до писання листів, бо я приїхав до Львова на виставу, а товчения дощ паде цілий день, що годі з хати вийти. Тож користаючи з відповідного часу, я хочу написати сей довгий лист до Тебе з тим застереженем, що Ти його даш перечитати всій родині з нашої родини і знакомим Вегревільцям, та фермерам, бо я за пару неділь дуже мало писав до кого-будь.

Подорож оцінюю дуже корисно, а більше подам дещо з нашого села. І так: Висівши з корабля в Глеско, оглянув я дебільшого Шкоцію, Англію, з більшими центрами як: Ліверпул, Манчестер, Нотінгам і Лондон, а опісля відвідав Ірландію і був в Дубліні підчас найстрашнішої революції і бомбардації. Потім був в Остенді, славній купелевій місцевости, яку знищено підчас війни, а тепер відбудовано далеко краще. Оглянув Бельгію і її руїни, звідав Брукселю, яка зовсім не була уходжена і дуже красне місто. Звідси поїхав до Франції і оглядав побоєвища в сторонах Реє, Вердун і иньших. Звідси удав ся до Парижа, де забавив пару днів звідуючи різні части міста, будівлі, парки, музеї і т.п. Потім поїхав до Швайцарії; був в Берн, Люцерні, Ціріху, стинав ся по горах, драпав ся по ледівцях і скалах. Тут мав справді "гуд тайм" в товаристві з Американцями. З відси заїхав до Тиролю, зупинив ся в Інсбрук а дальше заїхав до Мінхен в Баварії, оглянути місто, славні музеї і королівські палати з середини. При сій нагоді був також на представленю Страстей Христових в Оберамергау і повернув знов до Австрії та вступив до Салцбургу оглянути старинні замки Габсбургів і иньші історичні памятники. По сім до Відня, де забавив 6 днів і перебував в Тральсо-святої, який мені цілий час товаришив. Ми звідали цілий Відень основно, а є там що видіти, бо се колись була найкраща столиця в Европі, а нині се [illegible], яка готова в власній нужді утопити ся. Разом з Віднем оглянув і Шенбрун, та Баден; також гарні і славні в Европі місцевости, які й тепер переповнені чужосторонними туристами, котрим услугують за лохмі нещадні горді віденчуки. Вражінь і спостережень з Відня годі тут списати, бо за богато їх, але їх не скоро забуду, а колись вільним часом роскажу.

Тут я відвідав Українське Правительство Петрушевича і говорив з деякими урядниками та міністрами про різні справи. Потім поїхав до Златої Праги, де забавив 2 дни, а дальше таки що сидів в таборі полонених Українських Січових Стрільців в Йосефові, в Північних Чехах. Душа рвала ся наперед, от мені здавалось, що немов до рідного села, між своїх дістанусь, і не ошукав ся! Стрінувсь зі своїми рідними на чужій земли, мав нагоду бачити на власні очи цих нещасних мучеників за свободу свого народа, сих борців-героїв, що вже 8 літ тинять ся по чужих землях і зносять тяжкі терпіння тепер в неволі. Я поставив собі сюю завдалегідь обшукати першого Українця, якого стрічу і дати йому дещо на памятку і вафундувати йому щедрий обід. Сим щасливцем був один академик, який вертав з роботи і я його пізнав скоро, бо був одягнений в строю військовім Січ. Стрільців. Зостав ся з ним, я представив йому свій обід і американську пятку, і йому аж сльози стали в очах. Ми оба чулись щасливі і при найближчій [illegible] зайшли до першорядної ресторації, де з'їли смачну печену куру (я перву в Европі, а він перву від 1914р). Зашовши [illegible] Шпильорові та [illegible] різними [illegible], ми удали ся оглянути місто. Мій знакомий вилупив за сих 65 валів собі і товаришам до чайів та червонців, шкіок до латання, трохи пасотна і тютюну, а я, мало цілу трафіку не забрав з собою на гостинець для Січовиків і по сім ми удали ся до табору полонених, віддаленого 1 км. від міста, в гарній околиці, окруженій сильними муравми творинов з часів Йосифа II. Около 20 старих бараків збудованих ще в 1914 р. для полонених москалів займає велику площу обгороджену колючим дротом а в середині [illegible] народа роскиданих по всіх закутинах. Вартівній при брамі пропустив нас порами „Гарош" і впустив без перепустки. Ми зайшли до куріня старшин, яких було з 20 разом в одній кімнаті. Я представив ся всім з них мені і начали ся ска-ри, плоска й жива розмова. Питали за питанням нади без кінця. Я звикнув охоту вистати кілька днів в таборі, щоби видіти життя полонених і все роздати як слід. Знакомий мій, бувший ученик Валянкевич, сам поша з Волчавець, відступив мені своє ліжко, бо твердив, що в нім є найбільше блощиць а під ним діри в підлозі, якими щури вилазить і в сні кусають за пальці. Се пригоди мені подобало ся і я відповів, що радо пристану і буду платити по $1 за ніч, а по $1 дено за кіт так як в Празі платив а за сі гроші почнуть собі не тільки [illegible], а я мов буду мати гарні спомини, що й мене їли блощиці і кусали щури кілька день в добровільнім полоні. На ніч все убрано значки і вішав на бати на страху або блощиці не налізли і спал голий в брудній ліжку під латанию, але не мав ледашої приємности, бо хотяй блощиці лазили по тілі, те ані одна не вкусила, (знать мали респект перед американцем); зате щури не пардонували, я бешрешено кусали в сні за пальці. 6 днів я в полоні минуло як 6 годин і жаль мені було покидати товаришів, з котрими я так щиро полюбив ся і зжив ся. Цілий той час оповідали мені пригоди з війни австрійської, з полонів у різних краях і таборах, з борби за Українську Республику, відступи і наступи, кроваві битви, геройські діла і т.д., і т.д. В тих днях відограв ся концерт і представленє: „Жертва самозбуства" і повисали ся знаменито, бо мають добірні сили, добрих учителів музики і співу і знаменитих талантовитих акторів. В таборі є около 12,-000 осіб в тім числі около 1000 інтелігентів, себто, професорів, лікарів, урядників, академиків і студентів, до 100 женщин, 20 дітей, 800 студентів університету, 800 гімназійних учеників, які учать ся на приватних курсах в таборі; мають викладів від гімназіяльних професорів і здають матури в таборах. Сего року зложило 86, а між ними Василь Федчук, з Тулови, сусід Дениска, який в 4-ій класі пішов до Січ. Стрільців і поступ в служби й до кінці, а сего року здав матуру. Коли я про се сказав його родичам, то они аж плакали з радости.

До сего табору зібрали ся й збирають ся й тепер ще Україні переслідувані з цілої Европи за патріотичні вправи, так мучать як і [illegible], бо ческе правительство [illegible] утримане, [illegible] дуже мізерно але є голод тут [illegible]. Але за те [illegible] бо бараки з дошок, [illegible] опалені з одної [illegible] [illegible]. За те мі [illegible] одність, витревалість, щирусту організацію і [illegible] праця. Се, можна сказати, держава в державі без своєї власної землі. Та мимо того, всі свідомі своєї справи, терпеливо вижидають кінця і не нарікають на проводирів та на уряд Петрушевича так, як се роблять наші жовтодзьобі, кручені патріоти, бо знають, що всякий і всі робили як могли найкраще і найліпше, а коли були помилки, то через несвідомість, а се [illegible]. Довіро до уряду Петрушевича я чув всюди, в Чехах, в таборі і в Галичині. Ніхто ані слова злобного не видав на його уряд. За час мого побуту [illegible] скурвали весь тотем з кантини і з містової трафіки, [illegible] все то, а радо закликав і тільки міг шалувати, що більше їм не міг прислужити ся. В таборі не знайде ся ані одного анальфабета бо тут всі учать ся і студіюють; є різні курси, виклади, фахові школи для старших, початкові школи для дітей, великі бібліотеки в різних мовах. Богато [illegible] ся до роботи на поле або до фабрик, та Чехи не радо позволяють на се, бо так [illegible] зарібки місцевим робітникам. До сего часу ческе правительство видало вже 86 мілі[illegible] корон ческих на їх утримане, котрі гроші [illegible] українська Республика [illegible].

Студенти українські на університетах дістають місячно 500 ч. кор. на жите і утримане від ческого уряду, але зі школи вертають назад в полон, щоби не стратити привілею. Я фотографував ся за групі зі всіма зі скитниського кошіту, а також з деякими старшинами і фотографії одні приміщено до Тулови, а другі до Вегревіль.

З табору я поїхав до Польщі, де по великих клопотах на границі, я дістав ся до Кракова, щоби на [illegible] вложити дар від наших. Звідси до Величок, де звідав копальні соли, а дальше опинив ся в Тарнові, [illegible] Перемиського [illegible], котрий мене дуже щиро приняв і [illegible], що я його відвідав і розповів йому про Канаду, де він, як найспорше рад би дістати ся сего літа. Тут я повидав решту Петлюрової бригади, котрі остались ще також в полоні, а радше як зручені вівці в невідомім краї, окружені вовками. Не забув я також відвідати проф. Огієнка, міністра віроісповідань з Вел. України, котрий є одним єдиним з Центральної Ради, який вірно і [illegible] свій уряд і до сего дня [illegible] укр. прав. [illegible]. До него я мав пропоручну від консисторії укр. прав. церкви в Канаді і він по довгій конференції рішив ся неодмінно приїхати до Канади в справі церковній.

З табору полонених, я вибрав ся о-

дного з найкращих і найздібніших професорів гімназіяльних за поступком до Інституту в Едмонтоні, коли він угодженії прибуде. А подано знова в споминів до „Діла" щоби зі скаженні богослове, які в 2-ох послідних роках не хотіли [illegible] (в цілібаті) зголосили ся до мене на укр. прав. священиків в Канаді і досі 4-ох зголосило ся. Їх число поїхали би до Канади, коби хто дав шіфкарти.

В Перемишлі був 2 дни а у Львові 4 дни, відвідуючи знакомих [illegible] товаришів, визначних діячів, товариства і т. д. Купив книжок за 160,000 марок пол. ($25), до бібліотеки нашої. Переоувив у Рутківського, свого шкільного товариша, який богато натерпів ся в часі війни. Про вражіня і досліди у Львові тут не місце тепер розповідати, то лишаю поки що.

В Станиславові відвідав деякого зі знакомих, а між ними родину Павла Крата, яка утекла від російських большевиків, зоставивши там достатки, а тут терпить недостатки і нужду в голоду. В Калуші відвідав всіх, починаючи від Орловських. Місто в часть знищене війною, а в часті залушане і запустіле, через лихі часи і обставини. Відвідав [illegible] сарів в Калуші де [illegible] Іосифчук, радо мене витав.

З Калуша, наперед приїхав до Тулови, [illegible] в Видинові. [illegible] перед моїм приїздом до села, [illegible] по [illegible] що мене бандити убили [illegible] до Кракова і ограбили. Про се мені в [illegible] селі говорили. [illegible]

Видинів нові гарно представляє ся, [illegible]; гарні хати і будинки, величава могила Шевченка, великий Народний Дім з Ко-оперативою. Село [illegible] війни рос.-австр. дрімало від куль, [illegible] в Туловою на Княжу гору і [illegible] Видиновою році [illegible]. Виділи [illegible] около 30 студентів і студенток в середніх і висших школах і видав вже кілька урядників і учителів. Жите звісим тут нормальне.

До Тулови приїхав [illegible] вечером і застав богато людей, які зібрали ся над горою мене стрічати. Того вечера до 12-ої я [illegible] витав ся щиро зі своїми гостими.

В неділю був у церкві а по відправі на толоці довго балакав. Вечером був концерт в школі, який устроїли студенти тулівські в память Ів. Франка. Концерт [illegible] свідчить про свідомість і поступ молодої генерації. Звиш 200 туловян брало участь у війні; були в різних сторонах, натерпілись біди і на фронтах і в наступах та шпиталях і таборах а їх родини терпіли від аквітерованих в селі військ і підчас наступів від чуми, огню, рабунків і реквізицій. Вечером я говорив на концерті привіт від канадських братів, від українського уряду і краю і витав їх щиро та желав їм витревалости. В понеділок, на Успенне, був в [illegible] з своїми на храму в вечером на представленню в Нар. Домі, де грали „Жидівка Вихрестка". Грали добре, бо добрі сили. В вівторок був в Устю, в середу в Орельцях і Надізові, в четвер в Карлицях (в Сандулаки, посла і Кузима). В пятницю в Саптені на зборах учителів і членів приватної гімназії в Сантині. В суботу в Стецеві і в Русові в Стефаника, а в неділю на відкриттю в [illegible], де по відправі, на толоці мав промову до народа і взивав щоби не брали участи в виборах, щоби організували просвітні товариства, [illegible] овочеві дерева місто верби коло хат і верби і ліси насаджували по тих пустарях та зарінках що стоять голі як сум побирм. Збирав громади, що [illegible] могили в 14 року поросли хоптою та розвалені як сумно дивитися в гроби героїв запущені мов окопища. В вівторок я поїхав до Львова щоби бути присутним на розправі Федака як кореспондент для англійської преси, та Поляки скрутили і відложили суд до 18 с.м., бо тепер тут є настала криза, то не хотіли щоби було богато розголосу при заграничній публиці, а також, що під сю пору засідає в Женеві Ліга Націй, яка має вже сим разом рішити долю Галичини і все те Полякам не на руку.

Здоровлю, щиро[illegible],

Петро Зварич.

Нині отримав сей лист, відписав дещо там з нашого — я хочу знати чи сей лист дійде до Тебе, чи не віднять го!

Північна Альберта дістає фармерів з Полудневої Альберти

Міністерство Рільництва в Альберті повідомлює, що пей департамент розслідує поверх сотки аплікацій внесених фармерами з Полудневої Альберти, які з огляду на злиді роки в причини посух в тій части провінції, хочуть переселитися в Північній части провінції, до правительство альбертійське, в порозумінню з федеральним улекшує таким фармерам в переселенню, даючи їм вільне даром землі і вільне перевезення всьої господарної машинерії й домашних рухомостей.

Міністерство, уважаючи аплікації, дає вказівки до [illegible], що їх будучність на північних землях буде залежати більше від власного господарства.

Вступайте в Члени Червоного Хреста

Майте Свого Долара на Поготівлю.

Вступайте Радістно.

Ваш Червоний Хрест Потребує Вас.

ВАШ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ

По цілім світі організація ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА має одинаку мету, як підчас спокою, так і підчас війни — поліпшування здоровля, та запобігати поширенню слабости і терпінням.

УНІВЕРСАЛЬНЕ ЗНАМЯ МИЛОСЕРДЯ

В Альберті, Червоний Хрест осуває досі много шпиталів і удержує службу доглядачок в сільських дістріктах і має на цілі будувати много иньших, коли на те позволять фонди, включаючи зорганізувальня помочі для потерпівших через неурожай хліба, пасуху або иньші нещастя.

Кожда Дитина Повинна Бути Членом Червоного Хреста.

Кождий долар зложений на річ Молодшого (Джуніор) Червоного Хреста, буде з'уживтий на поміч і опіку для безпомічних калік, сліпих і немічних дітей.—Хай кожний малий синок або доньечка з гордістю дивиться на свою членську відзнаку Червоного Хреста. Членська вкладка виносить Двайцять-пять центів.

Членська вкладка 1. долар.

Коли б з яких причин оминено, що виступить членів, обминули Вас, пішліть свою вкладку прямо до:

Provincial Secretary
RED CROSS
Calgary.

Посвідчення і членські відзнаки вишлесь Вам по одержанню вкладки.

Вписовий тиждень від 5. до 12. Листопада.

Старання о добре Здоровле.

[illegible] інформований про те, що саме діється в Німеччині. Таку алярмуючу новину подає лондонський часопис "Дейлі Мейл".

Сей часопис стверджує, що ті, котрим удалося провірити угоду заключену з большевиками, бачать в ній, що той договір Німців з урядом Росією, [illegible]

В тій угоді говориться, [illegible] богатства, включаючи цілковиту ре-організацію, ніби в ній Росія буде могла прийти до себе і зможе навіть помагати Німеччині так, що її не зайде нічого [illegible] морська блокада.

В договорі кажеть, що Німеччина мала би помагати в Росії обмінах окупації, субвенциях і т.п. Польщу малоб ся розбити і тим обити сусідування обох держав в польській межі.

[illegible] до иньших переналов, наслідком чого поарештовано відомих майнерів і віце-президента дістрікту 18, Вільяма Райна, які будуть ставати перед судом в суботу, 9. грудня.

Простіть за Спізнення

З огляду того, що в днях 2 і 3-го грудня, саме коли виміняли газету „Н.П." до друку, відбувалися Річні Збори Інституту ім. Грушевського в Едмонтоні, в яких і редактор брав участь, ми не могли видати газети в означений день, а аж в два дні пізніше, зашо й перепрошуємо наших читачів. Ред.

В Бельгії зачинають робити досліди висилання радійом висилки депеш.

Місцеві Вісти.

З приходом довгих зимових вечерів, українські товариства в Едмонтоні зачинають проявляти більше активности чим де буває літом, коли в галі нікого не може і дзвоном прикувати.

Українське Тов. Робітничого Дому, як звичайно сеzon вже виставило кілька театральних штук й заповідає на цілу зиму цілий ряд вистав новіщих штук як драматичних так і комічних, а також концертів.

Тов. І. Франка, як одно зі старших товариств в Едмонтоні, також не думає уступати зі сцени і при співучасти Студентського Кружка, в якім групуються здібніші сили, думає виставити кілька представлень та концертів.

Помимо, то Студентському Кружкови треба дати кредит за виявлення найбільше активности, бо вже через цілий місяць Жовтень устроював сходини, на яких є завше богата програма, переплітувана короткими промовами студентів на ріжні теми, то знов сольові номери панночок на фортепяні, дуети і т.п.

На ці сходини вступ вільний для всіх українців і хто бажає провести веселий вечер, нехай виробить в собі привичку заходити неділями до салі Інституту Грушевського.

Знак, що наш народ пересeляєся на землі.

Минувшого тижня гостив в Едмонтоні український репрезентант Сільського Кольонізаційного Департаменту, п. Павло Гігейчук з Вінніпегу, який відвідав також нашу редакцію. П. Гігейчук оповідав, що наш народ зачинає більше придивлятися вигодам фармування і богато робітників з містів закуповують землі і беруться до фармерства.

Едмонтонські большевики помагають національній справі.

Едмонтонські українські большевики повинні би послужати за приклад навіть своїй американській товаришам в Вінніпегу, що в них таки не вигасла національна ідея, коли Др. Назарук мав в Едмонтоні віче в справі Національної Позички, то навіть большевицькі лідери, всі до одня, пішли на віче і декотрі з них заплатили по 25цт. в виді вступного на галю, які то гроші пішли також на національну справу. Та не тільки, що помогли тому самому Петрушевичовому правительству, на яке їх орган УРВісти, так уїдають, що польську шовіністичну пресу застидили б, але ці едмонтонські товариші не в саскатунськими товаришами дали мовчанка, бо коли галі, підчас Назаруковго віча в Саскатуні, старалися викликати бучу, то наші тут, заховувалися як найкрасше, зате їм треба признати кредит як джентельменам. Не дурний то вигадав, що не до віка каліка... Українські большевики зачинають помалу виліч[у]ватися з того заворoту, коли їх був заморочив англійський гаa з московського „раю".

Іскри.

Крудить поголоска по Едмонтоні, що один з „визначніщих" товаришів, який мріє бути комісарем, по недавніх відчитах, в яких доводив, що не повинно бути жадних шлюбів, та що жінка не належить до чоловіка ані чоловік до жінки й можуть собі вибирати модня "свіжих" — наречені плюнув собі сам в лице й оженився беручи шлюб в регістратури те так само як і буржуазія, і тепер водить жінку попід руку — мабуть зі страху, щоби хто з його визначників про вільну любов, не відібрав серденька таки на вулиці.

[illegible] і иньших. Звідси удав ся до Парижа, де забавив пару днів звідуючи ріжні части міста, будівлі, парки, музеї і т.п. Потім поїхав до Швайцарії: був в Берн, Люцерні, Цюріху, спинав ся по горах, дряпав ся по водопадах і скалах. Тут мав справді "гуд тайм" в товаристві з Американцями. З відси заїхав до Тиролю, затримав ся в Інсбрук а дальше заїхав до Мінхен в Баварії, оглянути місто, славні музеї і королівські палати в середині. При сій нагоді був також на представленю Страстей Христових в Обераммергау і повернув знов до Австрії та вступив до Сальцбургу оглянути старинні замки Габсбургів і иньші історичні памятники. По сім до Відня, де забавив 6 день і перебував в Тральсн[...]

[...]волів собі і товаришам до чобіт та черевиків, ниток до латання, трохи полотна і тютюну, а я, жалю мілу трафіку не забрав з собою на гостинець для Січовиків і по сім ми удали ся до табору полонених, віддаленого 1 км. від міста, в гарній околиці, окруженій сильними мурами твердини з часів Йосифа II. Около 30 [...] бараків збудованих ще в 1914 р. для полонених москалів занимає велику площу обгороджену колючим дротом а в середині тисячі народа розсипаних по всіх закутинах. Вартовий при брамі привитав нас щирим „Гаразд" і впустив без перешкоди. Ми зайшли до курінь старшин, яких було з 20 разом в одній кімнаті. Я представив ся всім а они мені і начали ся пи[...]

Користайте з Нагоди!

Перша поїздка до КРАЮ і з КРАЮ в товаристві під проводом пана ШАНДРИ і одного правительственного урядника починається 8-го грудня 1922., отже хто бажає відвідати старий край або родину чи знакомих, тепер має нагоду поїхати безпечно, не робить ріжниці, чи є горожанином Канади чи ні. Ми даємо вам відповідні папери, що будете їхати безпечно.

Або хто хоче спровадити родину чи знакомих до Канади, то пан ШАНДРО може забрати ваших свояків як з хати і привезти під своєю опікою до Канади. Тепер Ваша нагода забрати кого бажаєте. — НЕ ТРАТЬТЕ НАГОДИ.

Хто бажає помочи своїй родині, то може посилати гроші через наші руки, дістане повне задоволення, тому, що ми можемо тепер виплачувати долярами в кождій державі і пан ШАНДРО догляне що так буде виплачено, як бажаєте. Наша ОДИНОКА КАНЦЕЛЯРІЯ буде могла від нині виплачувати долярами на найменьшій почті в Европі.—КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ

ПО БЛИЖШІ ІНФОРМАЦІЇ ПРОСИМО ПИСАТИ АБО ЗГОЛОСИТИСЯ ДО:

A. S. SHANDRO & Co. 10612—101st. Street EDMONTON, ALTA.

ВАМ ТРЕБА НА ЗИМУ

доброго й теплого убрання й тому не побувайте, що ми робимо убрання і зимові плащі (овеpкоти) з найліпших і найкращих сукон.

НАЙНОВІЩА МОДА — ПРИСТУПНІ ЦІНИ

Приймаємо замовлення з провінції і виконуємо роботу на час.

THE EXPERT TAILORS

9606 Jasper Ave. (Gibson Block) Edmonton, Alta.

Д. ПРОЦЮК, Властитель.

Переконайтеся

Коли Вам треба що надрукувати, удайтеся до нашої друкарні, а переконаєтеся, що ми виконуємо друкарські роботи першої кляси — по друкарськи і по умірковоних цінах.

Наша друкарня заосмотрена в найдобірніщих черенках, як українських так й англійських і ми можемо все виконати нашу роботу на час. [illegible]

ДРУКУЄМО:
Листові папери, Коверти, Візитівки, Статути для Товариств, Книжки, Катальоги, Оголошення для Підчитателів і Салоновім Виправлення і все, що входить в обсяг друкарської штуки.

ЗАМОВЛЕННЯ З ПРОВІНЦІЇ ВИКОНУЄМО НА ЧАС.

Canadian-Ukrainian Prt'g. Co.

10336-96th St. -:- Edmonton, Alberta.

НАШ ПОСТУП

Український двотижневик — NASH POSTUP--OUR PROGRESS — Ukrainian semi-monthly

РІК І. ЧИСЛО 3. EDMONTON, Alta., 4-го ГРУДНЯ,—DECEMBER 4. 1922. VOL. I. No. 3.

Чічерін Противиться Плянам Антанти

ЖАДАЄ ЦІЛКОВИТОЇ КОНТРОЛІ ДАРДАНЕЛІВ ТУРКАМИ

Лозана, 4. грудня.—Коли вже на конференції обговорювано справу звевтралізування Дарданелів і Босфорського заливу, то большевицький міністер заграничних справ Чічерін, заявився рішучо за цілковитим замкненням Дарданелів перед воєнними воєнними кораблями крім турецьких, як се обстоює сам голова турецької делегації Ізмет Паша.

Чічерін сказав, що турецька суверенність буде лише тоді повні [illegible], коли й воєнні кораблі будуть мати повну свободу руху на Дарданельських [illegible], а кораблі иньших держав будуть цілковито виключені.

Кирзон предкладає пляни Аліянтів
Пляни антанти щоби звентралізувати Дарданелі і Босфорський залив та зробити їх свобідними як водвіс мира так і підчас війни, та заключено міжнародної контрольної комісії зложеної з великих держав, включаючи Злучені Держави, Туреччину і побережні держави над Чорним морем, предложив Лорд Кирзон, представник Великої Британії.

Туреччина наглe зрозуміла, що коли вона буде обезпечена при [illegible] Росії, то буде змушена будувати воєнну фльоту і в аліянтських кругах вірять, що вона прийме їх предложення, після якого буде обмежене число кораблів і їх величність і які мали б бути на водах під контролею Туреччини.

Чічерін рішучо спротивився аліянтським плянам і конференцію відложено до пятниці, щоби дати спромогу турецьким представникам порозумітися з своїм правительством заким дадуть свою відповідь.

ПІКАРЕЛО І ДОЧКА ЗАСУДЖЕНІ НА СМЕРТЬ

Емілію Пікарельо і його дочка, пані Лясанадрія, яких обвинувачено за замордування 21 вересня в Колмен, Альта., поліцмена Лавсона, дістали минувшої суботи засуджені на кару смерти через повішення в Форт Саскачевані, 21 лютого 1923.

Французька Політика Веде до Нової Війни

Едмонтонський Джорнал подає, що в серіях писань Лойд Джорджа, які незадовго будуть друкуватися в згаданім дневнику, Лойд Джордж постарається доказати, що політика Франції веде знов до нової великої війни.

Лойд Джордж старається доказати, що лише спільна акція Великої Британії і Злучених Держав, може відвернути нову жахливу великої війни, яка може наступити, коли Франція і надальше буде обстоювати свої заміри.

ГІШПАНСЬКІ ФАРМЕРІ БУНТУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ ПОДАТКИ

МАДРИД. — В гішпанській провінції Галіція, прийшло до поважних розрухів між селянами а цивільною гвардією наслідком чого кількох людий убито, а кільканайцять ранено. До розрухів прийшло з того, що правительство розвязало аграрне товариство, а селяне з обурення проти такого акту, відмовились платити податки. Правительство наказало цивільній гвардії стягати податки насильно і арештувати тих, що будуть ставити опір. Та селяне при помочи дерев'яних дзвонів скликалися на кайдани в числі около 2,000 народа узброєного вилами і косами й почали свої атаки на цивільну гвардію наслідком, в чого й прийшло до кривавих кроків.

ДО ВІДОМА ЧЛЕНІВ ТОВ. ІВАНА ФРАНКА В ЕДМОНТОНІ

Сим повідомляється всіх членів згаданого Товариства, що
РІЧНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА
відбудуться в СУБОТУ 20 ГРУДНЯ 1922, о 8 годині вечером, в салі Інституту М. Грушевського, на котрі просяться всі члени прибути.
ЗАРЯД.

Німецькі Майнери Грозять Розрухами

ПАРИЖ. — Комітет уговоріїв, репрезентуючий уряди робітників Великої Британії, Бельгії і Німеччини, ставився перед аліянтською комісією і заявив, щоби ся комісія, заким вона зробить заходи окупувати німецький вугіль, переговорила вперед з тим комітетом. Комісія зобовязалася, що жадання її візьме під розвагу.

Німецькі майнери остро запротестували проти вимогів аліянтської комісії, яка, щоби змусити воєнні відшкодовання, може лучити Німеччину в безвихідне положення, почому тягарі будуть так великі, що майнери не зможуть їх взяти зноси. Життєві обставини прикрі, вкажуть недостачі і невдачi майнери вповні відмовляться від праці, коли їхне положення не зміниться, з чого наслідки будуть дуже грізні.

Німці Приготовляються

ЛОНДОН, 1. Грудня. — Що Німеччина є дуже активна в підготованні війни, як відплати проти Аліянтів, а головно проти Франції, в якій то цілі вона заключила з большевиками секретний мілітарний договір, про се говорить одна довірена особа, яка є дуже добре поінформована про те, що саме діється в Німеччині. Таку алярмуючу новинку подає лондонський часопис "Дейлі Мейл".

Сей часопис стверджує, що ті, яким удалося прочитати угоду заключену з большевиками, бачать в ній, що той договір Німців з Совітською Росією, звіряє до війни.

[illegible] тій угоді говориться [illegible] Росії [illegible] богацтва, [illegible] Німеччина [illegible] ре-організацію, після чого Росія буде могла прийти до себе і тоді може помогти Німеччині так, що й не буде зробити жадних перешкод.

В договорі сказано, що Німеччина мала би вповні [...] в Росії фабрики амуніції, зброї і ін.

Польщу мають ся розбити і тим зробити сусідами обох держав без польської межі.

Греки Розстрілюють Бувших Урядників

ПОШУКУЮТЬ ЩЕ ЗА БІЛЬШЕ ВИНОВНИКАМИ НЕВДАЧ

На приказ грецького мілітарного суду, розстріляно минувшого тижня в Атенах шістьох визначніших урядників, як бувших прем'єрів, міністрів і військових командантів, яких суд узнав винними державної зради за невдачі в війні з Турками в якій грецька армія так страшно зістала розбита.

Грецьке правительство тепер шукає вини за невдачу у всіх бувших державних мужів і найдовше мають перед суд ще більше визначних міністрів перед суд.

Едмонтонські Молочарі Вийшли на Страйк

Щоби приневолити властителів мулярських кооперацій в Едмонтоні до признання майнерської унії, та заключить з нею контракт праці на звичайних умовах, майнери, які належать до унії, вийшли 1-го грудня на страйк.

Хоч страйк тревае заледво кілька днів, то між майнерами страйкуючими а поліцією, яких обдержуються компанії для охорони скебів, прийшло вже до малих перепалок, наслідком чого заарештовано кількох майнерів і віце-президента дистрикту 18, Вільяма Райта, які будуть ставати перед судом в суботу, 9. грудня.

Простіть за Спізнення

Зглядом того, що в днях 2 і 3-го грудня, саме коли висилаємо газету „Н.П." до друку, відбувалися Річні Збори Інституту ім. Грушевського в Едмонтоні, в яких і редактор брав участь, ми не могли видати газети в означений день, а аж в два дні пізніще, зачим й перепрошуємо наших читачів. Ред.

В Німеччині зачинають робити досліди посилання радійом писаних депеш.